

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 298-1925)

Originalt emne

Boligforhold

Boligforhold/Private Beboelseshuse

Gader

Gader/Anlæg, Udvidelse og Regulering af Gader og Veje, Gadeplaner

Indfødsret

Næringsvæsen

Næringsvæsen/Forskellige Næringsdrivende

Skovene

Skovene/Skovrestorationer

Æresoprejsning

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 9. juli 1925](#)
- 2) [Byrådsmødet den 20. august 1925](#)
- 3) [Byrådsmødet den 10. september 1925](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 9. juli 1925 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 298-1925)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende Gadeanlæg over

Bødker Balles Grunde m. v.

Følgende Indstilling forelaa:

"I Henhold til de i sidste Byraadsmøde faldne Udtalelser under Behandlingen af Frimurerlogens Forslag til Opførelse af en Stiftelse ved Louisegades nordre Side paa Hjørnet af Grønnegade, har Udvalget haft Spørgsmaalet om Gennemførelsen af en Hovedfærdselsaae fra et Punkt paa Frederiksgade over Aaen til Vestergade under fornyet Overvejelse og er da kommet til det Resultat, at man mener at burde anbefale Vedtagelsen af Stadsingeniørens Forslag A, der angaar en Gade i Tilslutning til Asylvej over Bødker Balles Grunde, Aaen, Louisegade, Vestergade og Hospitalets Have saaledes, at Gaden munder ud i Munkegade. - Forslag F., der planlægger en Gade, begyndende lidt Nord for Hjørnet af Østergade - Frederiksgade og passerende Aaen ved Christiansbro for at udmunde i Grønnegade, mener man af tekniske og æstetiske Grunde ikke at kunne anbefale til Trods for, at det vel maa indrømmes, at være mere i Kontakt med den for den nordre Bydel gældende Vejplan.

Saaframt Byraadet herefter erklærer sig enigt med Udvalget, bliver det altsaa nødvendigt, at tage Standpunkt overfor de foreliggende Projekter vedrørende Udnyttelsen af Balles Grunde ikke mindst under Hensyn til, at der allerede foreligger en mellem Balle og Tømrermester J. Sørensen indgaaet Købekontrakt, ifølge hvilken denne erhverver den østlige Del af Balles Grunde mod Louisegade, afsat ud fra den Forudsætning, at Gaden kommer til Eksistens. Udvalget har derfor forhandlet med Balles Sagfører om en Ordning, hvorved Gadens Gennemførelse sikredes, men ikke opnaaet noget Resultat, idet man dels fandt den forlangte Pris 22½ Kr. pr. kv Alen kontant for høj, dels ikke kunde anbefale Køb af Arealet med de Grænser, der foresloges af Sælgeren, og som gjorde det mindre anvendeligt for Kommunen.

Hvis det omhandlede Gadeprojekt, Forslag A, derfor skal gennemføres uden altfor uoverkommelige Ekspropriationsudgifter, maa Byraadet nu tage Standpunkt i Sagen. Følger Byraadet Udvalgets Indstilling og beslutter sig til at gennemføre Forslaget, vil Udvalget foreslaa, at man straks skrider til Ekspropriation af den til Gadens Anlæg fornødne Del af Balles Grunde, hvorved bemærkes, at man i saa Tilfælde har truffet Aftale med Modparten om, at de førte Forhandlinger betragtes som indledende Ekspropriationsforhandlinger."

Borgmesteren forelagde Sagen. Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse havde i

mange Aar været klar over, at Færdselsspørgsmaalet i Nord-Syd maatte have sin Løsning, idet Trafiken efterhaanden var blevet alt for stor gennem Byens Centrum, særlig fra Lilletorv til Guldsmedgade og Tangen. I Slutningen af forrige Aarhundrede laa der i Centrum en gammel Hytte, som kunde have været købt for 4000 Kr., men det daværende Byraad nænnede ikke at give disse Penge ud, og derfor var Forholdene nu saa vanskelige, da man jo ikke kunde rive de store ny Bygninger ned. Men selv om der blev en Udvidelse paa dette Sted, var det ikke tilstrækkeligt, naar det skulde tage hele Færdselen i nordsydlig Retning; der maatte skaffes andre Forbindelsesveje. Tanken om en Diagonalgade gennem Byen havde tidligere været fremme; den skulde gaa fra Parkalleen gennem Asylvej til Frederiksgade, derfra over Bødker Balles Grund, Louisegade og Aaen til Vestergade og videre Vest om Frue Kirke til Munkegade. Denne Plan forelaa her og var mærket "A." Et andet Projekt mærket "F" havde ogsaa været under Overvejelse; efter dette skulde Forbindelsen Syd fra ogsaa gaa over Bødker Balles Grunde, men derfra længere mod Vest og over Aaen paa det Sted, hvor Frimurerlogen nu agtede at bygge. Viaduktens Højde blev den samme i begge Gader, og de skulde ned i Niveau med Vestergade med en Stigning 1 : 28. Men ved Projekt "F" var der forskellige Mangler; Viadukten vilde blive meget længere og kunde ikke føres ad det ny Stykke af Grønnegade, idet man saa dækkede Husrækken; den maatte gaa længere mod Vest og derfor atter forskydes mod Øst over mod Vestergade for at komme ind i den gamle Grønnegade. Kunde man have fulgt den nuværende Grønnegade fra Broen, vilde dette Projekt have været nok saa bekvemt som det andet men det kunde altsaa ikke lade sig gøre, og der var ogsaa den Skavank derved, at Gadeforbindelsen fra Museumsgade langs den nordre Side af Mølleparken og videre ad Møllestien vilde blive afbrudt af Dæmningen og blive en saakaldt død Gade. Projekt "A" vilde faa Tilslutning til Munkegade, som ganske vist havde en temmelig stor Stigning, men dog ikke mere, end en Sporvogn kunde komme derop; denne Forbindelse blev helt igennem regelret, og Udvalget anbefalede derfor at følge Projekt "A". Hvad Bekostningsspørgsmaalet angik, var Forslaget rent kalkulatorisk, og ingen kunde sige noget bestemt herom, men saa meget kunde siges, at der ingen Forskel af Betydning blev paa de to Projekter. Naar Sagen kom frem nu, skyldtes det det paatænkte Byggeprojekt ved Grønnegade og en ligeledes paatænkt Bebyggelse paa Bødker Balles Grund, og derfor maatte man nu gøre sig klart, hvilket af de to Projekter man skulde vælge. Men da Sagen var ny for mange af Medlemmerne, vilde Taleren tage den saaledes, at dette blev en 1. Behandling, hvorefter den senere vilde komme til fornyet Behandling i

Byraadet. Dette var ogsaa det heldigste af Hensyn til Forhandlingerne om Bødker Balles Grunde. Udvalget havde forhandlet med Ejerne af disse, og de kunde ikke give endeligt Svar før om nogle Dage. Forhandlingerne med dem var ført saaledes, at de kunde danne Begyndelsen til en Ekspropriation; der forlangtes imidlertid en Pris af 25 Kr. pr. Alen, og de mødte med Kontrakter, hvoraf fremgik, at de kunde sælge den Pris, hvilket dog vist var tvivlsomt. Hvis Kommunen vilde købe hele Grunden, vilde de slaa af til 22½ Kr., men heller ikke det kunde Udvalget anbefale, saa maatte man hellere tage en Ekspropriation. Udvalget anbefalede altsaa Byraadet at vælge Plan "A" og snarest lade foretage en Ekspropriation af Bødker Balles Grunde.

M. Brammer takkede Udvalget fordi det var fremkommet med disse Planer, som havde betydelig Interesse, og de projekterede Bygninger burde ikke komme til Udførelse, før Byraadet havde haft Lejlighed til at se paa Sagen fra alle Sider. Forslag "A" havde den smukkeste Linie, men Munkegade var en daarlig Forbindelsesvej, idet den var altfor stejl, og Grønnegade vilde passe bedre som Forbindelsesvej mod Nord. Taleren kunde derfor tænke sig, at man paa et noget senere Tidspunkt maaske kunde sammenarbejde de to Projekter, saaledes at man vælger Plan "A" over Aaen til Vestergade og derfra laver en skraa Forbindelse over Nygade til Grønnegade. Derved fik man en god Forbindelse baade til Munkegade og Grønnegade, hvor Hovedvejen sikkert vilde komme til at gaa, naar den store Bebyggelse mod Nordvest blev til noget. Men det vigtigste af alt for Øjeblikket var Gennemførelsen af Louisegade, saaledes at der kunde blive en god Forbindelse mellem Godsbanegaarden og Havnen; det maatte absolut komme i første Række, og Broprojektet i 2. Række. Gennemførelsen af Louisegade havde i mange Aar været en absolut Nødvendighed, og det kunde nu ikke udskydes længere. Naar det var sket, kunde Taleren slutte sig til Plan "A", men helst saaledes, at den senere bliver kombineret med en Forbindelse til Grønnegade.

Holst Knudsen antog, at Medlemmerne gennem Borgmesterens Redegørelse var bleven tilstrækkelig klar over Projekterne. Naar Sagen nu trængte sig paa, skyldtes det forskellige Grunde, som gjorde, at Spørgsmaalet vist maatte løses nu. Taleren var enig med Dr. Brammer i, at Gennemførelsen af Louisegade var en Nødvendighed, men Taleren havde forstaaet det saaledes, at denne Gade ikke godt kunde gennemføres, før man var klar over det foreliggende Projekt. Ogsaa af Hensyn til Bødker Balles Grunde burde Sagen nu afgøres; ganske vist behøvede man næppe at frygte for, at der i Løbet af kort Tid blev paabegyndt et stort Byggeforetagende der, men der forelaa jo Kontrakter om Salg, og Boet

skulde have en Afgørelse; det vilde af med Ejendommen, og hvis det ikke kunde ske paa anden Maade, vilde det vel lade afholde Auktion derover, saa ret længe kunde det ikke udskydes. Af de to Planer maatte "A" kaldes den bedste. Ganske vist var Munkegades Stigning et Minus ved Projektet, og Grønnegade var bedre Nord for Nørrealle, men Plan "A", havde alligevel saa mange Fordele, at den burde foretrækkes. Det var sagt, at Gadeforbindelsen vilde genere Klosteret, men det var vist ikke rigtigt.

Det kunde i hvert Fald ikke genere, at der kom en Hovedgade forbi, og Klosteret fik en værdifuld Byggegrund som Erstatning for det, der gik bort af Haven. Et andet Spørgsmaal var, om den økonomiske Side af Sagen var overkommelig, for den Kalkulation, som forelaa fra Stadsingeniørens Side, kunde der ikke lægges særlig Vægt paa. Beregningen var foretaget paa Grundlag af den nuværende Vurdering til Ejendomsskyld, men Udgiften blev jo meget forskellig, enten man tog alle Bygninger paa Grunden eller blot et Stykke Have; man var kommet det nærmere, hvis man havde beregnet Værdien af de Ejendomme, som eventuelt maatte eksproprieres eller købes og derfra tog Værdien af de Arealer, som senere kunde sælges som Byggegrunde; til dette maatte saa lægges selve Udgiften til Gadeanlægget. Der var vist ikke Tvivl om, at Beløbet blev langt større end efter den foreliggende Beregning, men alligevel turde Taleren ikke tage Ansvar ved at fraraade Sagen; hvis man nu veg tilbage for den økonomiske Byrde, kunde Efterkommerne bebrejde Byraadet en Mangel paa Fremsyn, som ikke var let at forsvare. Taleren fandt det altsaa rigtigt nu at gennemføre Louisegade og samtidig fastslaa den ny Gades Beliggenhed fra Frederiksgade til Vestergade; det øvrige kunde man senere komme tilbage til. Hvis der ikke kunde træffes en Overenskomst om Køb af Bødker Balles Grunde til en rimelig Pris, maatte der en Ekspropriation til, og saa maatte man efterhaanden se at sikre sig de Ejendomme og Arealer, som var nødvendige, men det behøvede næppe at være med det samme, hvis der da ikke kom Tilfælde, hvor der skulde rejses Bygninger. Den Pris, som forlangtes for Balles Grunde, var uantagelig; de maatte bedømmes ud fra den Betragtning, at der ikke kom nogen Gade igennem, og Afgravningsforholdene var meget vanskelige og kostbare, saa en Pris af f. Eks. 15 Kr. maatte kaldes god. Taleren vilde anbefale Forslag "A" saaledes, at man eksproprierer Balles Grunde og samtidig faar Louisegade gennemført.

J. Perregaard fandt Projektet baade stort og kostbart, men naar man fremhævede Nødvendigheden af en Afgørelse nu af Hensyn til Bebyggelse paa Balles Grunde, vilde

Taleren pointerer, at denne Bebyggelse var Byraadet Herre over. Der kunde nemlig ikke ske nogen Bebyggelse her, uden at Byraadet anbefaler Statslaan, og hvis Bebyggelsen var imod Kommunens Interesser, vilde man selvfølgelig ikke anbefale det. Den Maade, det hele var stillet op paa fra disse Ejeres Side for at faa saa stor en Pris som mulig, var meget usmagelig. Den Mand, som havde købt Grundene, havde byttet med en Ejendom, der var sat altfor højt i Pris, og derved kom man op paa en Overpris af 25 Kr. pr. Alen for Grundene; men ogsaa 15 Kr. var for højt; det burde ikke være meget over det halve. Hvis man derfor lod skinne igennem, at man var enig om Gadeplanen og derfor ikke vilde anbefale Statslaan til et Byggeforetagende her, vilde Prisen af sig selv falde, og saa kunde Udvalget maaske forhandle sig til Rette med dem og faa Grundene billigere end ved Ekspropriation. Angaaende selve Projektet havde man vist lagt lidt for megen Vægt paa at faa en absolut lige Linie uden Hensyn til, at man derved kunde støde mod dyre Huse. Taleren kunde tænke sig, at det var fordelagtigt at forlænge Asylvej i lige Retning og saa føre den ny Gade vinkelret over Frederiksalles, saa slap man for at ekspropriere den store Bygning med Engelsk Beklædningsmagasin. Men dette laa jo ikke for i Øjeblikket. Hvis Gennemførelsen af Louisegade skulde faa rigtig Betydning som Forbindelsesvej, maatte man gennemføre Eckersbergsgade til Borupsgade, hvorved man fik en Forbindelse til Frederiksbro, og det var næppe økonomisk uoverkommeligt. Den i sin Tid paatænkte Bro over Banen ved Evaldsgade blev næppe til noget.

J. Chr. Møller havde i mange Aar været med til at arbejde med disse Planer, og Plan "A" maatte siges at være den bedste. Forslaget her lød egentlig kun paa Ekspropriation af Balles Grunde, men hvis man gik dertil, havde man samtidig vedtaget, at Gadeplanen skal gennemføres. Det vilde vist saa ikke være let at vente med det øvrige, for der var altid Folk nok, som lagde sig i Vejen og tvang Kommunen til at ekspropriere, og det kostede altsammen Penge. Nu kom man til at betale baade for Fortiden, Nutiden og Fremtiden, og man maatte da spørge, om Kommunen havde Raad dertil. Det lod sig næppe gøre at tage en saa stor Sum paa de aarlige Budgetter, det var et Fremtidsprojekt, og Beløbet hertil maatte derfor tages ved Laan. Men hvis dette Projekt skulde vedtages, maatte Louisegade gennemføres; Vestergade var vist Byens mest trafikerede Gade, og den maatte aflastes ved Anlæg af Louisegade. Naar det i Dag skulde være en 1. Behandling, altsaa uden nogen Vedtagelse, vilde Taleren henstille, naar Sagen igen skulde behandles, at kombinere Forslaget med en Indstilling om Anlæg af Louisegade; den var fuldt saa nødvendig som det andet Projekt. Hidtil havde man ofte taget Beløbet til saadanne

Arbejder af Kassebeholdningen og saa dækket det ind gennem nogle Aar, men det kunde man næppe gøre her; det maatte afvikles paa et noget længere Aaremaal. Selve Ekspropriationen vilde koste mange Penge, idet man maaske maatte regne med en Pris af 20 Kr. pr. Alen, naar der forelaa en Kontrakt om Salg til en høj Pris, det vilde derfor være klogest, om man ved Forhandling kunde komme overens om en rimelig Pris og undgaa Ekspropriation. Taleren tvivlede ogsaa noget om, at Grundene blev bebygget foreløbig, og i hvert Fald kunde man jo altid nægte at give kommunalt Tilskud til en Bygning her; derimod var det lidt tvivlsomt, om man saa godt kunde nægte at garantere for Statslaan i Forbindelse med Staten. Taleren vilde altsaa anbefale, hvis man skal tage Bestemmelse, at det bliver Plan "A" i Forbindelse med Anlæg af Louisegade, og at Kasseudvalget først skønner lidt over, hvorledes Beløbet bør skaffes til Veje.

N. C. Christiansen var ikke klar over, hvorvidt det var nødvendigt at foretage en saa stor Foranstaltning som denne Plan; det var i hvert Fald givet, at Louisegades Gennemførelse laa nærmere. Der var imidlertid et andet Projekt, som det var meget ønskeligt at faa gennemført. Ude ved Ceres var Broen over Aaen afspærret paa Grund af Skrøbelighed; her burde bygges en rigtig Bro, saa der kunde føres en Gade fra Vesterbrogade ved Botanisk Have over Aaen til Louisegade. Naar denne saa blev ført igennem til Immervad, havde man en god Passage fra Vesterbro til Byens Centrum udenom Vestergade, og det vilde pynte paa Kvarteret ved Museet. Vognfærdselen kunde saa ledes fra Marstrandsgade gennem Louisegade og Fiskergade til Havnen, som var en langt bedre Forbindelse end ad Toldboden, og Vestergade, som nu næsten var livsfarlig at passere, vilde aflastes betydeligt.

Borgmesteren saa klart af Forhandlingerne, hvor de forskellige Interesser laa. Taleren kunde tænke sig, at man kom til at give 15 Kr. for Balles Grunde, men vilde dog hellere regne med 12 Kr.; Brandassurancen var jo allerede udbetalt. Den af Perregaard nævnte Plan om at føre Asylvej lige ud og saa dreje vinkelret over Frederiksgade var allerede undersøgt, men den blev meget dyrere end den foreslaaede, og saa var den tilmed ringere; der var ganske vist ingen værdifulde Bygninger, men der laa en Oliemølle, og saa kom man til at betale for Næringstab o. s. v. Angaaende Eckersbergsgade, saa var Repræsentanten for de Ejere, som havde Interesse deraf, Medlem af Byraadet; men de havde aldrig villet give noget som helst til Gadeanlæg; ogsaa Gennemførelsen af Louisegade havde Interesse for Weiss Arvinger, og selv Bødker Balles Grunde vilde stige i Pris, hvis man vedtog at anlægge Louisegade. Alle disse Forhold havde det tidligere Udvalg været enigt

om, og derfor var Louisegade ikke bleven anlagt. Gennemførelsen af Gaden vilde tillige give et Tab i Leje og en ubebygget Grund, som man maaske ikke kunde faa solgt. Taleren kunde derfor ikke gaa med til at forelægge Indstilling om Louisegades Gennemførelse; det maatte saa ske fra en anden Side. Fiskergade havde ikke megen Betydning for Trafiken, Aagade noget mere, og ved at gennemføre Louisegade skulde man ogsaa ekspropriere De forenede Jernstøberiers Bygning. Men alt dette kunde vente; hvis man derimod ikke eksproprierede Balles Grunde, og der blev bygget derpaa, var Planen slaaet i Stykker, for man kunde ikke ekspropriere nye Huse, og det vilde næppe se helt godt ud, hvis man nægtede Manden Statslaan til at bygge for. Hr. Christiansen var inde paa at tale om andre Gadeanlæg, det var det sædvanlige, naar man ikke vilde have en Sag fremmet; men hvis man ikke kunde magte den foreslaaede Stump Gade, kunde man langt mindre magte det øvrige. Her laa Sagen saaledes, at man maatte sige: Nu eller aldrig! og saa kunde man sikkert godt magte de 50000 eller maaske kun 30000 Kr., som Ekspropriationen vilde koste. Tiden var inde nu, og saa maatte Historien dømme om, hvorvidt Talerens Syn var det rigtige; men hvis der ikke var Stemning for Sagen i Byraadet, blev Sagen selvfølgelig lagt hen.

M. C. Falk mente, at der altid ved nye Gaders Gennemførelse vilde gøre sig mange Interesser gældende. Taleren havde ingen Interesse i noget Projekt og troede heller ikke paa Betydningen af nogen Diagonalgade; den kom næppe til at yde Byen nogen Fordel i Forhold til Udgiften, og derfor vilde Taleren ikke stemme for den. Hvad Udgiften angik, var Taleren enig med Fabrikant Møller i, at man maa sætte Tæring efter Næring; Gennemførelsen af Gaden vilde sikkert koste mindst 2 Mill. Kr., og det havde Aarhus Kommune ikke Raad til i Øjeblikket. Mange store Opgaver stod for, Udvidelse af Gas- og Elektricitetsværk, Ekspropriationer til Ringgaden, Regulering af Silkeborgvej o. s. v., og muligvis stod man snart overfor den Situation at skulle have et Universitet; hvis det blev Tilfældet, kom Kommunen til at bringe meget betydelige Ofre.

J. Perregaard blev i sin Tid tilbuddt at komme med i et Konsortium, som købte Grunde i Mølleengen, men sagde nej dertil, saa Taleren havde ingen private Interesser i Sagen. Angaaende Statslaan kunde Taleren oplyse, at Statsboligfonden aldrig gik med til at yde Statslaan til Byggeforetagender i den indre By, som var i Strid med Kommunens Interesser, og det vilde dog være unaturligt, om Kommunen anbefalede Foretagender, som var i Strid med Kommunens Interesser. Det var overhovedet klogere, at Kommunen selv bygger end

yder Garanti for daarlige Huse, som man maaske om faa Aar kom til at overtage.

Holst Knudsen vilde selvfølgelig aldrig deltage i en Forhandling om en Sag, hvori han havde private Interesser, og Taleren havde ingen som helst Interesse i noget af de Foretagender, som blev behandlet her. Noget andet var, at Taleren maaske var Sagfører for en eller anden, som kunde være interesseret deri, men det kunde der næppe tages Hensyn til.

J. Chr. Møller havde ikke i Byraadet andre Interesser end Kommunens. Det var rigtigt, at Taleren havde været med til at holde Louisegades Gennemførelse tilbage i nogle Aar, fordi man ikke havde Raad dertil, og ogsaa for ikke at fordyre enkelte Grunde. Men naar den anden Plan nu blev forelagt, burde Louisegade tages med. Selvfølgelig havde man Lov til at nægte Garanti for Statslaan i en eventuel Ejendom, men det vilde maaske ikke se helt godt ud her.

J. Perregaard svarede, at hvis der blev Tale om Statslaan, kunde man i det mindste sige, at Grunden ikke kan regnes til mere end Ejendomsskyldværdien, saa skulde de nok lade være at bygge. Taleren var enig med Borgmesteren i, at de to Gadeanlæg ikke burde kædes sammen. Hvis man vedtog Louisegades Gennemførelse først, vilde Grundene stige i Pris. Taleren mente stadig, det var en Fordel at forlænge Asylvej, idet man saa slap for at faa en skraa Retning over Frederiksgade, hvilket vilde genere Færdselen. Men hvis hele Bødker Balles Grund kunde eksproprieres for den af Borgmesteren nævnte Pris, vilde det være klogest at gøre det.

Borgmesteren bemærkede, at det til Dels maatte blive en Skønsag med Udgiften, men efter Udvalgets Skøn vilde Perregaards Projekt blive meget dyrere, og det var heller ikke rart at faa en Vinkelgade.

N. C. Christiansen mente ikke, der var noget at betænke sig paa, hvis det kunde eksproprieres for 30000 Kr., især hvis det kunde ske saaledes, at det ikke fik Udseende af, at det skete for et Gadeanlægs Skyld, for i saa Fald vilde maaske andre lave Projekter, saa man maatte fortsætte med at ekspropriere.

Borgmesteren antog, Menneskene var saa snilde, at de nok kunde regne saa meget ud.

Sagen overgik til 2. Behandling.

Uddrag fra byrådsmødet den 20. august 1925 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 298-1925)

Sagen angaaende den paatænkte Diagonalgade gennem den gamle Bydel.

Borgmesteren erindrede om Sagens Behandling forrige Gang, hvor man drøftede 2 Planer, en over Grønnegade og en anden forbi Frue Kirke til Munkegade. Af de 2 Planer var der mest Stemning for den sidste. Taleren vilde tage Sagen saaledes, at Byraadet først træffer Afgørelse om Projektet over Grønnegade, idet der var Køber til Grunden der.

Det vedtoges, at Projektet. over Grønnegade bortfalder.

Borgmesteren bemærkede, at derefter kom Spørgsmaalet, om man ønsker at arbejde for den anden Diagonalgade, foreløbig om man skulde tage en Ekspropriation af Bødker Balles Grunde.

Andr. Bitsch havde af den sidste Diskussion faaet det Indtryk, at det Beløb, som var beregnet til Gadens Gennemførelse, ikke kom til at passe, og ligeledes, at der var mange forskellige Interesser, som knyttede sig til disse Gadeplaner. Taleren havde ikke noget imod en Forhandling om Bødker Balles Grunde, men mente ikke, man endnu skulde binde sig til noget Projekt; det blev sikkert en meget dyr Historie, som næppe kunde realiseres for Øjeblikket.

Borgmesteren vilde ikke vige tilbage for Udgiften; men da Tiden var meget fremrykket, vilde Sagen blive udsat til senere.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. september 1925 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 298-1925)

Sagen angaaende Diagonalgaden over Bødker Balles Grunde.

Borgmesteren vilde gerne have denne Sag afgjort. Der forelaa nu et billigere Tilbud fra Bødker Balles Bo, idet man tilbød at sælge den Del af Grunden, som eventuelt udlægges til Gade, for 15 Kr. pr. m² i Stedet for 23 Kr, medens der forlangtes 21 Kr. pr. m² for den Del af Arealet, som laa Vest for den projekterede Diagonalgade. Der var 2

Udstykningsmuligheder for Grunden; den ene var saadan, at den kom ikke til at berøre Diagonalgaden, medens den anden Grund kom til at ligge hen over den paatænkte Gade. Køberen, Tømrermester Sørensen, havde valgt den sidste, og derfor maatte der træffes en Afgørelse. Gaden vilde tage et betydeligt Stykke af denne Grund, saa der blev en Udgift paa ca. 50000 Kr.; men til Gengæld kunde man sælge Stykket Vest for Gaden; dette var dog ikke klar til at bygge paa, medmindre Grunden ved Siden af kom med. Hvis Byraadet besluttede sig til at gennemføre denne Gade, skulde den ogsaa føres over Nabogrunden, som derved blev delt i to Dele, hvorfor Byraadet kom til at tage hele denne Grund, og saa kunde der blive en udmærket Bebyggelse paa det Stykke, som ligger Vest for Diagonalgaden. Taleren vilde ganske henstille til Byraadet, hvad man vil gøre ved Sagen, men det var rart for Udvalget snarest at faa en Afslutning derpaa.

H. P. Christensen svarede, at Gruppen ret indgaaende havde drøftet Spørgsmaalet, og Stillingen var saaledes at man godt vilde være med til at arbejde videre med Sagen, med paa den Betingelse, at Grundene kan købes for en rimelig Pris, saa de eventuelt senere kan afhændes eller udnyttes uden særligt Tab for Kommunen, hvis Byraadet besluttede ikke at gennemføre Diagonalgaden. Dermed var ikke sagt, at Gruppen vilde binde sig til Gadens Gennemførelse.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at de nævnte i Tilbud var under Forudsætning af, at den ny Gade blev gennemført, - saa de fik Facade ud til denne.

J. Chr. Møller kunde egentlig godt slutte sig til H. P. Christensens Udtalelse, men hvis man vedtog at købe Grundene, vedtog man i Realiteten ogsaa Gadens Gennemførelse. Som Sagen var kommen, frem; var det egentlig rarest at slaa den i Stykker, for der kom næppe noget ud deraf.

Borgmesteren vilde ikke modsætte sig at forhandle videre, men det var ikke morsomt at slide sig op paa enkelte Sager.

Sagen gik tilbage til Udvalget til nye Forhandlinger;